

нія-та е отъ голѣмы-ты способы да ся приближавать души-ты при Бога, и да ся съобщимъ съ него. Въ молитвѣ-тѣ ные говоримъ къмъ Бога; а въ Писаніе-то Богъ говори къмъ насъ.

Това четеніе приноси и истинно благополучіе. "Голѣмъ миръ иматъ, които обычатъ законъ-тъ Господень (Пс. 119 ; 165)." Солунане-ти пріяли Евангеліе-то съ радость на Сятаго Духа. Като четешъ или слушашъ думы-ты Христовы, ще нахождашъ често, че сърдце-то ти, като на ученицы-ты, които отивали въ Еммаусъ, гори вѣтрѣ въ тебе. Колкото ся умножава вѣра-та ти, толкова ще ся утвърди убѣжденіе-то ти, че Божіи-ты обѣщанія ще земать край: ще видишь въ тѣхъ дѣль-тъ си, и ще ся възрадувашъ въ надеждѣ-тѣ на вѣчно-то блаженство отвѣдъ гробъ-тъ. Не ся отчаювай обаче ако не приемешъ изведнѣждъ твѣя благодѣянія, или ако ти ся не вижда скоръ успѣхъ-тъ ти да живѣешъ по Бога. Успѣхъ-тъ ти може да е истиненъ, ако и да е забавенъ и едвамъ усѣтителенъ. Новорожденный-тъ младенецъ ежедневно пріима хранѣ, и изведнѣждъ не станува мѣжъ но постепенно преминува дѣтинскый-тъ и мѣжескый-тъ възрастъ. Така и тука. Не ся отчаювай ако четеніе-то е нѣкакъ тягоба на растлѣнно-то ти естество, и ти ся види неприятно и отягчително ученіе. Постоянстввай още въ него, като помнишь че тоя трууъ е полезенъ, и че безсамоотвърженіе нищоддобро не станува.